

Vitraj posvećen Sv. Benediktu, zaštitniku Europa

Bio je muž časa života, milošću i imenom Benedikt – Blagoslovljen”. Ovim riječima započinje svoj govor o Benediktu sveti Grgur Veliki, papa, u II. knjizi Dijaloga, koja nam je uz Pravilo dokument i izvor podataka o Benediktovu životu i djelu. Benedikt je rođen oko 480. u Nursiji, Umbrija, kao dijete dobrostojeće obitelji. Tradicija uz njega spominje i njegovu sestru blizanku svetu Skolastiku. Sv. papa Pavao VI proglasio je sv. Benedikta "glavnim zaštitnikom Europe". Papa Pio XII. nazvao je sv. Benedikta "ocem Europe". Preko benediktinskog opata Martina Hrvati su uspostavili prve veze sa Svetom Stolicom. Uz vjeru benediktinci u Europi šire prosvjetu, kulturu i pismenost. Sv- Benedikt izrekao je temeljno načelo samostanskog života:

„Ora et labora!“ koji u prijevodu znači: "Moli i radi". U domaćem oštarskom izričaju kažemo: „Moli i delaj“. U Hrvatskoj su djelovali benediktinci glagoljaši koji su prevodili liturgijska i druga djela duhovnog sadržaja na hrvatski jezik. U bogoslužju su za slavljenje Boga koristili hrvatski jezik. Danas se Europa odvojila od evanđelja i zaboravila svoje kršćanske korijene. Sveti papa Ivan Pavao II s pravom kaže: "Europo vrati se svojim kršćanskim korijenima". Tako je Europa na putu zaboraviti svoju kršćansku povijest, a otvara se prividnim i varavim novostima koje nas čine nesretnim, uplašanim i vode nas u budućnost bez smisla. Vraćajući se sv. Benediktu vraćamo se Kristu jer "pravilo sv. Benedikta je sažetak evanđelja. Neka sv. Benedikt pomogne Europi pronaći svoju izgublenu dušu. **TEHNOLOGIJA IZRADE VITRAJA:** - Vitraj je urađen na klasičan način. Prema crtežu na karton urežu se stakla. Izrezana stakla oslikavaju se i peku na ~600°C. Pečena stakla povezuju se olovnim profilima i leme te tako nastaje cijela slika vitraja. Autor vitraja je teol. Ivo Juroš iz Splita. Vitraj je donirala gospođa Marijana Matičić iz Grabe u iznosu od 13.440,00 kuna. Pripravne radove i postavljanje vitraja uradili su oštarski majstori Marinko Juričić i Mario Puškarić. Neka nas prati zagovor Sv. Benedikta čije su sestre redovnice imale samostan u Krakaru pokraj Drežnice. Vitraj je blagoslovio sin gđe Marijane mons. Matija Matičić, rektor katedrale Sv. Vida u Rijeci.

Misna slavlja i župni oglasi

Pon. 19. kolovoza	18.30 Po nakani (gm)
Uto. 20. kolovoza	18.30 Po nakani (jm) Sv. Bernard, opat
Sri, 21. kolovoza	18.30 Na čast Sv. Josipu: + Ivan Puškarić
Čet, 22. kolovoza	18.30 + Ivan Cindrić (8. dan) BDM Kraljica
Pet, 23. kolovoza	18.30 + Ivica Belančić Boško Sv. Ruža Limska
Sub, 24. kolovoza	18.30 + Marica, Josip i Katica Franjković; Anka i Anton Bošnjak
20. NKG	10 SVETIŠTE: Misa za puk
25. kolovoza	12 CEROVNIK: + vlč. Milan Bogović i Joso Bogović

1. **BOGU HVALA** na lijepo proslavljenj svjetkovini Uznesenja BDM te ujedno i župnoj zaštitnici ovdje u Svetištu čašćenj **Gospj od Čudesa**. Hvala svima koji su pomogli u proslavi.

2. **DAN BOLESNIKA** – u nedjelju, **18. kolovoza u 18 sati** misu predvodi **mons. dr. Ivan Devčić**, nadb. i metropolita riječki povodom 50. obljetnice Riječke metropolije.

3. **LIŠČEVKA** – proslava Sv. Roka u Zagorju na Liščevki počinje Sv. Misom u 11 sati.

4. **DOPRINOS:** – za crkvu: **Oštarije 200 kn; Cerovnik 150 kn. Mežnarija: Oštarije 50 kn; Cerovnik 70 kn. Za uzdržavanje svećenika: dar prema mogućnosti obitelji. Hvala.**

Župa Oštarije	IBAN HR30 2340 0091 1101 7283 7
Župa Cerovnik	IBAN HR56 2402 0061 1004 0659 6

Izdavač: pop Antun Luketić - Župni ured Oštarije: www.zupa.ostarije.com

Pod Gospinim plaštom

OŠTARIJE i SKRADNIK, CEROVNIK i VOJNOVAC

047-584-070 • 098-887-044 • pop.ante@gmail.com

18. kolovoza 2019. • 20. NKG • God. X. • br. 33 (468)

Nisam došao mir dati, nego razdjeljenje!

Čitanje svetog Evanđelja po Luki: U ono vrijeme: Reče Isus svojim učenicima: »Oganj dodoh baciti na zemlju pa što hoću ako je već planuo! Ali krstom mi se krstiti i kakve li muke za me dok se to ne izvrši! Mislite li da sam došao mir dati na zemlji? Nipošto, kažem vam, nego razdjeljenje. Ta bit će odsada petorica u jednoj kući razdijeljena: razdijelit će se trojica protiv dvojice i dvojica protiv trojice – otac protiv sina i sin protiv oca, mati protiv kćeri i kći protiv matere, svekrva protiv snahe i snahe protiv svekrve.« *Riječ Gospodnja. (Lk 12, 49-53)*

Oštarije - Uočnica Velike Gospe 2019.

Propovijed biskupa Zdenka Križića

Nalazimo se u uočnici svjetkovine Velike Gospe, svjetkovine Marijina uznesenja na nebo. Ovaj blagdan ne želi reći da Marija nije umrla, nego da njezino tijelo nije bilo podvrgnuto truleži groba, da je uskrišena i uznesena na nebo sa tijelom koje nije bilo zaraženo grijehom.

Kada apostol Petar govori o Isusovu uskrsnuću stavlja naglasak da je Isus prošao zemljom čineći dobro, da bi onda istaknuo da ga Bog uskrisi od mrtvih treći dan, jer nije bilo moguće da njegovo tijelo ostane u grobu.

Apostol tu šalje poruku svojim slušateljima i prvoj kršćanskoj zajednici stavlajući naglasak da smrt ne može ovladati onima koji su bogati duhovnim vrijednostima: ljubavlju, dobrotom, velikodušnošću, uslužnošću, i drugim.

Apostol želi istaknuti da je u ovim vrijednostima snaga uskrsnuća, jer ljubav, dobrota i ostale duhovne vrijednosti ne mogu umrijeti, smrt ovim vrijednostima ne može nauditi. Apostol Pavo će reći za ljubav da je to najveća krepost, veća i od vjere i od nade. Jer i vjera i nada će nestati kada jednom dođemo u Božje kraljevstvo, jer nisu potrebne, ali će ljubav ostati, ona je vječna.

I Marija je vjerno slijedila Isusa na tom putu ljubavi i dobrote. I njezina ljubav i dobrota, kao i Isusova, su se kalili kroz teške životne kušnje, patnje i trpljenja. Ima li veće patnje za jednu majku od gledanja vlastitim očima teško stradanje svoga djeteta.

Marija dobro zna što je patnja, zna što je križ, zna što znači biti prognanik i živjeti u tuđoj zemlji daleko od rodne grude, zna što je neimaština, zna što znači ne imati krov nad glavom. No, usprkos tome nije izgubila ljubav i dobrotu srca. Kršćanska tradicija ju je zato nazvala „Majkom lijepe ljubavi“.

I za nju se može reći, kao i za Isusa, da je prošla zemljom čineći dobro i nije bilo moguće da njezino tijelo ostane u grobu.

Današnje evanđelje nam djelomično pokazuje snagu Marijine ljubavi i dobrote. Ljubav i dobrota su oči duše, i te oči vidi i ono što tjelesno oko ne može zamijetiti. Nitko od nazočnih nije primijetio nevolju domaćina kojemu je na svadbi nestalo vina. To je ne mala sramota, a osim toga ljudi onoga vremena su to tumačili kao znak ne baš dobre budućnosti nove obitelji.

Marijina ljubav i dobrota ne samo da to vide, nego poslije toga poduzima sve da riješi tu veliku nevolju ove obitelji. Marija je započela svoju brigu za Isusovu braću i sestre još prije nego će nam je Isus dati za majku i tom se poslanju nije nikada iznevjerila.

Čuli smo u evanđelju kako se početak Isusova djelovanja i njegovo prvo čudo događaju se na jednoj svadbi. Na toj svadbi je, uz Isusa i njegove učenike, i Blažena Djeвица Marija.

Prva važna poruka ovoga jest: S Isusom i B.D.M. radost ne biva osiromašena. Ne samo da oni nisu protiv slavlja, nego naprotiv: Bog želi da čovjek što više slavi, da bude radostan. I Isus učenicima želi podariti onu radost koju im nitko i ništa neće moći oduzeti. Ne treba se bojati da Isus kvari naše blagdane ili da se protivi našem slavlju, da od nas traži samo neka odricanja i žrtve. To nije tako.

Isus želi sudjelovati u našim blagdanima i našim slavljima, želi nam se pridružiti. Vidimo kao on a i Marija ovdje pomažu da se slavlje ne prekine, da ne završi prebrzo. Vjera nije prijetnja radosti i veselju, nego to traži.

Isus nije došao u Kanu da svojom prisutnošću nadomjesti vino, da kaže: „**Imate mene, što će vam vino**“. Nije došao na svadbu da tamo propovijeda umjerenost i odricanje. Otišao je tamo da slavi. I zato je čudom spriječio da se slavlje prekine, da brzo završi.

Ovo Isusovo čudo i ovo posredovanje Djevice nam govori kako kršćanin vjernik nije neki čovjek koji je pozvan da samo drugima izražava sućuti, da samo druge tješi, nego mora znati i slaviti, znati drugima nositi radost.

Jako mi je drago da je Marija posredovala za vino. Ona nije intervenirala zato što je na stolu falilo kruha ili hrane, nego vina, a to je nešto što nije baš nužno potrebno za život. Božja ljubav, pa i svaka prava ljubav, se ne ograničava samo na ono što je nužno. Nego nudi sve ono što može drugoga obradovati, usrećiti. To mogu biti mnoge sitnice, stvari koje nisu tako važne, ali raduju.

Svi znamo kako nas nekada više obraduje neki fin osmeh ili lijepa riječ, nego neki dar. Pogotovo to znaju bolesnici: puno im je draži pohod neke osobe koja je dolazi vidjeti nego li darovi koje će im netko po drugima poslati.

Ljubav koja se ograničava samo na ono što je nužno, može biti premala ljubav. Ne radi se samo o tome da se odgovori očekivanjima, nego da se s vremena na vrijeme

znade iznenaditi, pružiti neočekivano, nepredviđeno. Osjeća se u svijetu danas nedostatak ljubavi koja iznenađuje.

No, postavlja se i pitanje: Što je to što za stolom života čovjeku danas nedostaje? Stolovi za blagovanje nam nisu prazni. Nekada su i prepuni, ali ne vidimo da su ljudi zbog toga presretni. Čovjek u svojoj treci u životu izgubio je mnoge stvari koje su bitne: zanemario je nutrinu, nema vremena za šutnju, kontemplaciju, molitvu, za razmišljanje o smislu svoga života; sve je teže otkriti čime ga se može obradovati.

Što je to što bi Marija danas rekla Isusu da nemamo? Da li smo i sami svjesni onoga što nam nedostaje? Redovito se naša kukanja vrte oko dvije stvari: novac i zdravlje.

A što je s onima koji imaju puno novaca, a nesretni su do bola? Što je s onima koji pucaju od zdravlja, a ne mogu naći smisao života? Dok osoba ne ispuni svoju nutrinu pravim sadržajima, tu prazninu neće moći ispuniti nikakav novac ni svi mogući vanjski užitici.

Marija nam je ostavila trajni savjet: **“Učinite sve što vam Isus kaže”**. Ispunjajući ono što Bog traži, čovjek ide sigurnim putem, s osjećajem da sve bitno ima. Na tom putu ne može izgubiti radost i osjećaj sreće bez obzira na sve poteškoće. A Bog želi više i od nas samih da budemo sretni, da izbacimo iz sebe tjeskobu i žalobničko stanje. Lako ćemo vidjeti kako Sveto pismo prema žalosti ima krajnje rezerviran stav. Na više mjesta nalazimo naglašeno kako žalost škodi čovjeku, pa i onda kada je opravdana, i čovjek joj se ne smije pripustiti jer će ga deformirati. Svi znamo kako se nije lako uvijek oteti žalosti i tjeskobi, jer život donosi sa sobom i mnoga trpljenja i mnoge neželjene situacije. Biblijski mudrac savjetuje razboritost, da žalost ne prijeđe granice, pa i onda kada je u pitanju ono najteže: smrt najdraže osobe. U tom smislu daje ovaj savjet:

„Sine moj, roni suze nad mrtvim, tužaljkom prokukaj kao patnik skrhan; a potom se utješi od žalosti svoje. Jer od tuge dolazi prijevika smrt, i žalost slabi snagu životnu. Neka žalost prođe s pogrebom, jer je život u žalosti nepodnošljiv. Ne prepuštaj srce svoje žalosti: odagnaj je i misli na svoj svršetak. I ne zaboravi: povratka nema; sa žalošću pokojniku ne koristiš, a sebi udiš“ (38,18-21)

I sam Isus će tražiti od svojih učenika da budu ljudi radosti, da njegova radost bude u njima i da njihova radost bude potpuna (Iv 15,11; 16,24). U tom smislu su i ukori učenicima zašto su tjeskobno zabrinuti (Lk 12,26). Apostol Pavao piče Solunjanima 1Sol 5,16: **«Braćo radujte se uvijek... To je za vas volja Božja u Kristu Isusu»**. Na tom tragu je i Marija.

Kršćanska tradicija je Mariju zazivala „Uzročite naše radosti“. Neka Marija isprosi svima vama koji ste došli u ovu večer u njezino svetište, svim vašim ukućanima i onima za koje ste posebno molili u ovom svetištu njezinih čudesa onu radost koja ima svoj izvor u Bogu, koju ni jedna nevolja neće moći ugasiti i koja će dosegnuti svoju puninu u radosti Božjeg kraljevstva što svi želimo i čemu se svi nadamo. Amen.

